

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **O. G.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2013, č. j. 1 A 78/2012 – 37,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 25. 2. 2013 kasační stížnost žalobkyně. Dne 8.3.2013 pak bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno doplnění kasační stížnosti spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobkyně (stěžovatelka) návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnila tím, že má na území České republiky vytvořeno rodinné i sociální zázemí, její nucený návrat by byl nenahraditelnou újmou a následky nepřiznání odkladného účinku by byly zjevně nepřiměřené důvodům vydání napadeného rozhodnutí. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se dle mínění stěžovatelky nedotkne nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatelka se rovněž domnívá, že v případě výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění by ani případné zrušení napadeného rozsudku Městského soudu v Praze nezajistilo možnost návratu na území České republiky, neboť její žádost o přechodný pobyt je založena na bázi sdílení společné domácnosti s občanem Evropské unie a z aplikační praxe dotčených správních orgánů vyplývá, že nejsou ochotny vydávat vízum nutné pro opětovný vstup do České republiky, jakmile by stěžovatelka opustila území ČR.

K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se vyjádřila žalovaná tak, že navrhuje jeho zamítnutí, neboť žalobkyně neuvedla žádné relevantní důvody, proč by její kasační stížnosti odkladný účinek přiznán být měl.

Zákonem č. 303/2011 Sb. kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od

1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tedy :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovatelce v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka. Stěžovatelka musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalovaného, jehož úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

Z výše uvedených tvrzení stěžovatelky i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovatelce je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro ni nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo

pokračování

nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatelky uplatnit svá práva v řízení u soudu.

Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný pořádek související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci podléhající vízové povinnosti se zde bez platného víza nebo povolení k pobytu zdržovat nemohou, stejně jako cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. Stejný závěr lze dovodit i z vyjádření žalovaného, který sice navrhl zamítnutí žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neuvedl však žádný veřejný zájem, s nímž by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu, ani netvrdil a neprokázal žádnou újmu, kterou by tím utrpěly třetí osoby.

Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu